

10482
1797, 13.
D. CHRISTIANVS GOTTLOB EINERT

FACULTATIS IVRIDICAE ET SENATVS LIPSIENSIS ASSESSOR

H. T.

PROCANCELLARIVS

SVM MOS IVRIS PRVDENTIAE HONORES

PRAECLARISSIMO CANDIDATO

MAXIMILIANO IOSEPHO HAVSCHILDO

DRESDENSI

A. D. XIII. APRILIS CIOIOCCCLXXXVII

SOLENNITER TRIBVENDOS

INDICIT.

De eo,

*quod iuris est, imprimis in Saxonia, circa Immunitatem
a Tributis, quae Privilegio nititur.*

P. I.

DI. CHRISTIANVS GOETLOB FERRET

FACULTATIS IURIDICAE ET SENATUS LITHEENSIS ADESSOR

PROGANGELLARIVS

SYMPOSIIA IURIDICAE HONORIS

MAJESTATE JOSEPHO HANSENDO

DESSERIT

M. D. CCCC. LXXXVII

PROFANAE LINGVAE

IN VITAE IURIS DOCTOREM

JOSEPHO HANSENDO

P

Si quod est dubium, et multis ac variis difficultatibus obnoxium argumentum, est certe illud *de Immunitate a Tributis ex Privilegio*. Sunt enim, qui eiusmodi privilegiis plenissimam vim tribuant, et nec restrictioni, nec reuocationi ea subiecta esse statuant, cum alii contra, illa, tanquam Reipublicae noxia, sine discrimine reuocanda existiment. Quamobrem pretium me facturum esse putavi, si curatius in illud argumentum inquirerem, et, praemissis in vniuersum nonnullis de *tributis, immunitate, et privilegiis* obseruationibus, de effectu eiusmodi privilegiorum imprimis in Saxonia, pluribus et hoc libello, et aliis, qui proximam prodeundi opportunitatem expectant, disererem. Nec rem actam agere, aut inanem et vlu destitutam suscipere mihi videor, cum, quantum ego quidem scio, nemo, quid circa ista privilegia immunitatis a tributis patriae leges fancierint, data opera demonstrauerit, nuper vero ipsi Ordines Prouinciales quaestionem de hodierno effectu eiusmodi privilegiorum denuo mouerint et ventilauerint a).

Tributorum (*Steuern*), quibus intelligimus subsidia pecuniaria, quae summus Imperans ad onera Reipublicae ferenda a subditis exigit, origo sine dubio quaerenda est in ipsa forma mutata Imperii Germanici. Nam, qui olim Principibus assignati fuerant redditus ex bonis fiscalibus et domanialibus ad ferenda Reipublicae onera, re-

a) vid. *Steuerbefchwerden-Schrift*, de ao. 1776, quaest. I.

centioribus temporibus, introducta militia mercenaria et perpetua, aucto exercitu, crescente luxu, et recepto iure peregrino, sumptibus necessariis ferendis non sufficiebant. Cui malo igitur ut medelam afferrent Principes, a subditis petebant, ut nouis contributionibus ipsis succurrerent, et hac ratione in oneribus publicis ferendis eos subleuarent. Semper enim antiquis temporibus per modum precum exigebantur tributa, et hinc *Precariae*, *Petitiones*, *Beden* appellabantur *b*). Nec tamen opus erat a singulis subditis hanc tributorum collationem impetrare, sed, pro natura nexus feudalis in Germania introducti, sufficiebat ingenuos villarum possessores adire, qui nomine rusticorum eorum iurisdictioni subiectorum, quos repraesentabant, ad certam tributorum quantitatem ad tempus conferendam se obligabant, et hanc tributorum summam concessam deinde a subditis exigebant, intuitu fundorum suorum feudalia autem immunitatem, exactis propterea litteris reuersalibus, defendebant. Nec ciues in urbibus hoc onere exempti erant, qui non minus de possessionibus, solis iis praediis, quae in dominio totius civitatis erant, exceptis, tributa conferre solebant *c*). Quanto saepius vero eiusmodi tributa ab ingenuis villarum possessoribus concessa, a rusticis exigeban-

b) vid. GRYPEN von *Steuern, Diensten und Boden*, p. 834. seq. Caeter. conf. Carl Heinrich LANG *historische Entwicklung der Deutschen Steuerverfassungen seit der Karolinger, bis auf unsere Zeiten*, Berlin und Stettin 1793. et quod inprimis Saxoniam attinet, SCHÖTTGENS und KREYSIGS *Diplomat. Nachlese von Obersachsen II. Th. 3. no. 4.*

c) vid. RÜTTERS *Beyrr. Th. I. Abb. 6.* et WILSCH in *Tr. de Iure Collocandi in territoriis Germaniae*, Viteberg, 1785.

tur, vel a ciuibus praestabantur, tanto magis per consuetudinem rustici et cives tributarii facti, eorumque possessiones tributis obnoxiae redditae videbantur. Haec vero rei tributariae forma haud exiguam mutationem subiit ao. *MDLXIII*. Etenim, cum salus Imperii hoc tempore nouum tributorum genus, *die Türken-Steuer*, postulasset, in Re-cessu Imperii dicti anni constitutum legimus *d)*: *Und, diu weil solche Hülff (welche nach dem Römerzug bewilligt) von der Stände eigen Cammer-Gütern, in Ansehung etlicher viel Ursachen zu leisten, beschwerlich und unmöglich seyn möcht; Ist geordnet, und zugelassen, das eine jede Obrigkeit alle ihre Unterthanen, die sie vermög der Rechten, und altem bestzlichen Herkommen zu steuern und zu belegen hat, — durch ein Steuer oder Anlag — anlegen und einzichen möge.* Quo quidem Re-cessu Imperii, vt et pluribus recentioribus *e)* ius Principum ratione tributorum mirifice auctum est, vt ea, quorum praestatio antea erat tantum voluntatis, nunc quasi iure perfecto a subditis exigere pos- sent. Ne quis vero existimet, haece dispositionibus consensum Or- dinum Prouincialium plane exclusum fuisse, vt potius et postea in definiendo modo, et iure collectandi cum Principe concurrerent. Quippe, cum in his ipsis legibus fines tributorum imperandorum praescripti sint, Principibus non indefinite licebat tributa, quae, et quotquot voluerint, exigere, sed iustos limites obseruare incumberebat, quin potius, cum extra ordinem plura et insolita tributa Reipublicae falus exigeret, eorum praestatio et nunc a solo libero consensu sta-

d) vid. Rec. Imp. de ao. 1543. §. 24.

e) vid. Rec. Imp. de ao. 1548. §. 95. 1551. §. 25. 1566. §. 41. 1576. §. 11. 1582. §. 10. 1594. §. 10. 11. 1603. §. 17. 18. 1613. §. 7.

tuum Prouincialium pendeat, vnde ab eo tempore recte tributa in ordinaria atque extraordinaria diuiduntur. Caeterum nec in Saxonia olim fixa et perpetua erant tributa, sed primis temporibus singulis annis praestabantur, tributa ciuitatum, *Jahrrenten*, rusticorum, *Hufengelder*, dicta, posterioribus tamen temporibus singulis comitiis ad plures annos concedebantur *f*). De hodiernorum tributorum natura et diuisione in Saxonia autem plura adicere superfedeo, cum de ea re iam alio loco *g*) vberius dictum sit. Id vnum adhuc monebo, primum vestigium tributorum in patria nostra deprehendi anno *MDCCCXIII.*, quo Marchionem Fridericum subditis annuam tributorum remissionem concessisse refert *SCHNEIDERVS h*) et *VOGELIYS i*).

Qui obligatione tributa praestandi exempti sunt, immunitate gaudere dicuntur. Nititur vero haec immunitas vel ipsa lege, aut Imperii aut Prouinciae, vel alia causa. Legitima exemptione iam antiquis temporibus gaudebant villarum possessores ingenui, cuius immunitatis causa non tam in seruitiis equestribus, quam potius in ipsa ingenuitate quaerenda est *h*), cum immunitas a tributis olim certissi-

f) vid. *ARNDT* Progr. de Origine Accisae provincialis, Lips. 1796. Caeterum conf. *SCHREBER*, von den Sächsischen Land- und Ausschuss-Tagen, et *WECK*, Beschbr. von Dresden.

g) vid. Diss. de Immunitate fundorum ecclesiasticorum a tributis, me praef. hab. Lips. 1778. §. 4. Conf. etiam *HUNGER*, kurze Geschichte der Abgaben, besonders der Consumtions- und Handels-Abgaben in Sachsen, Dresden 1783.

h) vid. Chron. Lips. p. 422 seq.

i) vid. Annal. Lips. p. 42.

k) vid. *ARNDT* in Progr. supr. cit. Caeterum conf. *HAEFFERLIN* über die Steuerfreyheit des Adels, in der Deutschen Monatschrift, April 1793.

mum signum ingenuitatis erat, contra ad tributum soluendum obligatus inter homines proprios referebatur. *l*) Plures vero causas, cur nec recentioribus temporibus Principes hos villarum possessores ingenuos hac immunitate priuare ausi sint, STRUBENIVS retulit. *m*) In Saxonia, etsi in comitiis provincialibus, imprimis anno *MDCCXXI*. habitis, et nouissimis quoque, nobilium exemptio a tributis saepius impugmata sit *n*), fundos tamen feudales, vt et fiscales hodie hac immunitate gaudere, contra nobiles intuitu fundorum, praestationibus equestribus haud obnoxiorum non immunes esse, vt et olim eos ratione reliqui patrimonii ad tributum (*Baarschafts-Steuer*) soluendum obligatos fuisse, extra dubitationem positum est. *o*) Eandem vero exemptionem a tributis quoque clerici medio aevo sibi vindicantur *p*), quae tamen immunitas, cum a sola principis gratia penderet, recentioribus temporibus sensim sensimque, prout fauor erga clericum, eiusque pristina auctoritas euauit, diminuta est, quemadmodum etiam in patria nostra huic clericorum immunitati certi fines

l) vid. STRUBEN de iure villic. Cap. VI. §. 1.

m) vid. Nebenst. Th. 2. Abb. 11.

n) vid. Land-T. Acren de ao. 1552. 1555. 1557. 1561. 1576. 1595. 1601. 1631. 1664. 1681. et 1792.

o) vid. Ref. Grav. 1661. Cammer-S. §. 13. et *Ausfchr.* de ao. 1561. 1565. 1576. 1623. 1671. Caeterum conf. ZACHARIAE *historische Bemerkungen über die Steuer-Freyheit der Chur-Sächsischen Rittergüter; Im Museo für die Sächs. Geschichte, Litteratur und Staatskunde, II. B. 1. Sr.*

p) vid. Andr. STÜNDECK *historisch-juristische Abhandl. über die Steuer-Verf. in Deutsch. Reichslanden, mit besonderer Hinsicht auf die Steuer-Freyheit der Kleriksy und des Ritterstandes, Duisburg 1794.*

positi sunt. *q*) Quod attinet reliquis, praeter illam exemptionem, quae ipsis legibus nititur, immunitatis causas, eo referunt praescriptionem inprimis, et privilegia, quarum priorem, quoad patriam nostram, tam firmis argumentis WINCKLERVS *r*) impugnauit, ut plura addere nec necessarium, nec consilio meo adaequatum videatur, hoc vnum tamen adicere liceat, in Saxonia vel propterea praescriptionem ratione tributorum exulare, quod haec per continuam praestationem, ne quis fundus, praestationibus equestribus haud obnoxius, a tributis exemptus sit, quae singulis comitiis prouincialibus ab Ordinibus interponitur, perpetuo interrumpitur. In altera immunitatis causa nunc subsistam, et, quam exemptionem a tributis privilegia, praesertim in Saxonia parare possint, curatius definiendi periculum faciam, si modo antea monuerim, hoc loco mihi non sermonem esse de iure singulari, quod ad vniuersum ordinem ciuium pertinet, veluti quo gaudet in Saxonia quilibet paterfamilias *πολύτενος*, siquidem ex *Rescripto* d. 13. Maii 1765. ob numerum septenarium filiorum superstitum annua immunitas tributorum conceditur *s*), sed illas potius constitutiones singulares, quibus Princeps ratione singulorum vel subditorum, vel praediorum exceptionem a iure communi facit, huc pertinere.

Ex ista privilegii notione, sponte intelligitur, illud non ferre interpretationem extensiuam, quum quaeuis exceptio sit magis

q) vid. Diff. meam de Imm. fund. eccles. supra citatam.

r) vid. WINCKLERI Diff. Praescriptio Immunitatis a Tributis, praesertim in quoad aerarium publicum Saxoniae impugnata, Lips. 1779.

s) vid. Diff. meam, de Multitudine liberorum a tutela hodie quoque excusante, Lips. 1781, in qua ipsa verba Rescripti exhibentur.

refringenda, quam extendenda. Vnde sequitur, privilegium immunitatis tantum ad ea tributa, quae tempore privilegii dati introducta fuerant, refringenda, neutiquam vero ad illa, quae postea imposita sunt, extendenda, nec non exemptionem a collectis cuidam intuitu fundi *für sich und seine Nachkommen* concessam, in dubio non pro reali, sed personali habendam, nec ad omnes omnino huius praedii possessores extendendam, sed tantum ad privilegiati descendentes refringendam esse. *t)* Alia vero et pluribus dubitationibus obnoxia quaestio est, an, et quatenus privilegia a maioribus concessa, a successoribus in Imperio reuocari possint? Etenim sunt, qui omnino quaeuis privilegia, quod ad species legum referenda sint, quarum mutatio et abrogatio a solo principis arbitrio pendeat, sine discrimine reuocari posse arguant. *u)* Bene tamen monuit GYNDLINGIVS, *v)* privilegia non ex omni parte leges esse, et saepe pacti aliquid accedere, quod vtique dat ius acquirenti. Quamobrem maiori iure alii *w)* statuerunt, in regula nullum privilegium a successore reuocari posse, sine discrimine, vtrum contractu oneroso, an lucratio acquisitum sit, cum hic non minus, quam ille obligationem civilem producat. Quod quidem, vti in regula, quantum ego quidem video, est verissimum, tamen, bene monente STRVBENIO, *x)* exceptionem

t) vid. Diff. meam, Privilegium in dubio magis pro personali, quam reali reputandum esse, Lipf. 1778.

u) vid. BASTINELLER, de eo, quod iustum est in privilegiorum collisione, §. 8. SCHAUMBURG, de natura privilegiorum tam gratiosorum, quam conuentionalium, §. 51

v) vid. Ius Nat. et Gent. C. XII. §. 45.

w) vid. GEBAYER in Diff. de Privilegiis, §. 19. WERNHER, P. I. O. 242.

x) vid. *Rechtl. Bad. Th. 2. B. 30.*

admittit, cum scilicet eiusmodi privilegium salutis publicae repugnat. Siquidem, quidquid singuli acquirant, non nisi permittente lege potiori, de comodo privato salutis publicae posthabendo, acquisuisse intelliguntur. Quanto periculosius vero est eiusmodi de necessitate publica iudicium, quod in voluntate forte minus probi Monarchae vnicuique situm est, tanto magis suspicione caret hoc arbitrium iis in provinciis, in quibus, ex forma Reipublicae, non solus Princeps, sed status Provinciae coniunctim cum eo de salute publica iudicant.

Inter eiusmodi privilegia Reipublicae nocua certe referenda sunt ea, quibus singulis immunitas a tributis conceditur. *g)* Nam, auctore IUSTINIANO, *z)* si minuatim et pariter in omnes vectigalia distribuuntur, non solum paululum erit, quod praesitum fuerit, sed etiam tanto moderatius, levius, facilius, tolerabilisque, quod conferatur, existet, quanto a pluribus colligitur, ideoque non potest non constitutio, qua unus alterius subditorum onere tributorum liberatur, reliquis omnibus, qui tributis nunc plus onerantur, onerosa esse, quippe qua tollitur, maxime inter subditos ratione onerum publicorum servanda, aequalitas. Sapientissima itaque, et imitatio digna est illa boni Principis vox. *a)* Beneficium quibusdam datum, plebis iniuria est. Omnino vero legi merentur, quae FORNERIVS *b)* scripsit de odiosa vectigalium immunitate, et ob rationis paritatem commode ad tributa applicantur. Non vero Romanis

g) vid. CRAMER Obs. Tom. V. N. 1393.

Eiusd. Nebensf. 24. Th. 78. S. 26. Th. I. S. 10. Th. S. 17.

z) vid. Novell. 43. Cap. 1. §. 2.

a) vid. L. 9. C. Theod. de Lustrali Conlatione.

b) vid. Select. Lib. I. Cap. 20.

tantum odiosa visa sunt eiusmodi privilegia, sed et apud Saxones improbata fuisse, ex verbis *Glossae*: *e*) Hierbey sollt du wissen, das Vierzehn Stück seyn, warumb ein Privilegium verworfen und unrichtig erkennet wird — zum Sechsten, ob es zu Abbruch und Verschmalerung des gemeinen Nutzes gegeben worden, — zum Neundten, ob es einem andern schadet wider Recht, zum Zehenden, ob es einem gegeben, das er dadurch von allem Landrecht, oder Stadtrecht des Orts, da er besitzen were, sollte befreyet seyn, fatis luculenter apparet. Quamobrem, quod supra de restringendis, aequae ac reuocandis privilegiis Reipublicae nocuis in uniuersum dictum, praefertim ad ea, quibus immunitas a tributis acquisita est, merito applicandum esse existimo.

Quod patriam nostram attinet, non infrequentia quidem in antiquis functionibus deprehendimus eiusmodi exemptionum vestigia. Haud raro enim ab *Electo*ribus *AUGUSTO*, et *CHRISTIANO II.* constitutum legimus: *d*) *Aber die Lehen-Güter, welche mit Ritterdiensten nicht belegt, und verdienet werden, die sollen sie sowohl, als die Erb-Güter und werbende Baarschaft — versteuren, sie wären dann dessen von uns ausdrücklich anders befreyet.* Plurima autem eiusmodi privilegia immunitatis a tributis in patria nostra originem duxerunt ab *Electore JO. GEORGIO I. e*) cuius eximia beneficentia, indulgentia, et gratia multos, patriae saluti minus, quam suae propriae utilitati consulentes, abusus fuisse, historia docet. Saepissime enim in eius functioni-

e) vid. *Gloss.* ad *Spec. Sax. Lib. I. Art. 49.*

d) vid. *Cod. Aug. P. II. pag. 1373. 1380. 1384. 1388. 1394.*

e) vid. *Cod. Aug. P. II. pag. 1399. 1405. 1409. 1410. 1417. 1427. 1441.*

bus, quae aerarium publicum concernunt, occurrunt verba f): *Welche aber derhalben besondere Befreyung vorzuweisen, oder niemals nichts an Land-Steuer hetten verrichten dürfen, die sollen auch bey solcher ihrer Freyheit gelassen, sowohl mit den Frey-Häusern es gleichgestalt also gehalten werden.* Quod autem ista aedificia exempta (*Frey-Häuser*) attinet, notandum est, ea tantum in Sanctionibus tributariis (*Steuer-Aus schreiben*) ab anno c1010cxxviii. vsque ad annum c1010c1xx. publicatis pro exemptis a tributis habita fuisse g) cum contra in prioribus constitutum legamus: h) *dass die Freyhäuser den Erbgüthern gleich versteuert werden sollen.* Frustra itaque eiusmodi aedificiorum possessores, ad defendendam immunitatem a tributis, hodie prouocant cum ad sanctiones ab anno c1010cxxviii. latas, tum ad nominis etymologiam, siquidem fundus aliis quidem proerogatiuis instructus, propterea a tributis non exemptus censendus est. Eandem quoque ob causam et in prioribus legibus ista aedificia pro tributariis declarata sunt, et recentioribus pro talibus non minus habentur, quemadmodum nuper etiam intuitu aedificii *Boeschiani* nunc *Winkleriani*, Lipsiae in platea ab arce dicta siti res decisa est: i) *Nachdem aber im Leipziger Amts-Catastro nachgeschlagen worden, so findet sich gar deutlich, wie zur Ungebühr angegeben*

f) vid. Cod. Aug. P. II. pag. 1410. 1418. 1428. 1442.

g) vid. Cod. Aug. P. II. pag. 1410. 1418. 1428. 1442. 1472.

h) vid. Cod. Aug. P. I. pag. 38. 39. et P. II. pag. 1373. 1377. 1380. 1384. 1388. 1395. 1399. 1405.

i) vid. Refr. de ao. 1720. in Actis sub S. *das Böschische Freyhaus, wegen Aufziehung derer darauf habenden Steuer-Schocke betreffend, Erg. vor der Creys- Landsteuer-Einnahme zu Leipzig Anno 1720.*

ist, daß niemals Schocke auf dem Hauße quaestionis gehafet, da, nach dem beykommenden Extracte sub A. nicht nur 1569, sondern auch längst zuvor Schocke darauf gelegen, worzu sich die Besizer bekennen, und in folgenden Jahren nach und nach die Beschaffenheit angeben müssen, und mag nichts thun, daß dieses Haus lange Zeit ein Frey-Haus genennet worden, welches Respectu anderer Befchwerungen gar wohl seyn kann etc. Ex quibus Rescripti verbis fatis apparet, certe nostris temporibus eiusmodi aedificia, quae olim in Catastro inter tributaria relata fuerunt, hodie neutiquam pro immunibus habenda esse. Catastrum vero, ex quo obligatio ista ad praestanda tributa, vel immunitas düiudicatur, ex argumento Generalis d. d. 10. Martii 1746. k) sine dubio nullum aliud est, quam illud, anno in causis aerarii in Saxonia normali, C1010CXXVIII. confectum l), siquidem et nunc *Leucopetrae* plura eiusmodi aedificia, propterea, quod secundum Catastrum nominatum ante annum C1010CXXVIII. tributis non obnoxia fuerunt, hac immunitate fruuntur.

Caeterum, quam mutationem priuilegia, quibus olim immunitas a tributis acquisita fuit, ab anno C1010CLXI. in patria nostra subierint, et quid in vniuersum hodie in Saxonia circa hanc immunitatem a tributis, quae solo priuilegio nititur, iuris sit, proxima obblata opportuna occasione, pluribus demonstrabo.

Nunc autem indicenda sunt solennia inauguralia.

k) vid. Contin. Cod. Aug. P. II. p. 241.

l) vid. Diss. meam, Commentatio ad Saxon. Decif. XVII. de ao. 1746. Lips. 1773.

CANDIDATI DOCTISSIMI
 MAXIMILIANI JOSEPHI HAUSCHILDI,
 DRESD.

quem ipsum de vita sua laudabiliter adhuc acta ita exponentem audire iuuabit:

Natus sum Dresdae anno huius seculi LXXVII. VIImo ante Cal. Octobr. ex patre Doctore Christiano Augusto Hauschildo, qui Serenissimo Electori in Commissionibus Camerae, et rebus Fisci Electoralis a consiliis est, ac matre Friderica Eleonora, ex gente Schillingiana, quam praematura morte puero mihi ereptam pio amore et magno eius desiderio etiamnum deploro, nunc vero gaudeo nouerca ex gente Schmiederiana. Litteris, quibus puerilis aetas imbui solet, a Fischero, Pfeilschmidio et Lipsio instructum, optimus parens me erudiendum mandauit M. Joanni Carolo Friderico Taubnero, alacris ingenii magnaue sapientiae viro, quem per quinque fere annos artes liberales docentem maximo cum gaudio exaudiui. Cuius doctrina instructus, ipso vero comite, vniuersitatem litterarum Lipsiae florentem petii. Ibi, cum per breue temporis spacium comes ille mihi adhaesisset, et ita indies merita meritis cumulasset, uti, quaecumque possim, omnia eidem me vnice debere ingenue profitear, abiit tandem sacra apud Pausenses administraturus. Anno MDCCXCIII Magnifico Caesare, qui tunc Academiae Lipsiensis fastes tenebat, sacris academicis initiatus inque numerum discipulorum relatus sum. Historiae cum catholicae, tum imperii Romano Germanici doctores nactus sum Beckium et Wielandum, et his aliisque huc pertinentibus litteris locupletatus, ad omnes deinceps iuridicae scientiae partes animum adpuli, et Illustrium ac Excellentissimorum virorum, Hauboldi, Fleckii, Bieneri, Ravii, Erhardii, et Bluemneri, quorum singuli Institutiones, Pandectas, ius Germanicum et Saxonicum, iuris totius Historiam, ius Publicum,

Feudale et Criminale explicuerunt, suauissimis sermonibus usus sum. Inprimis me ultimo anno praedictionibus ad Processum Iudicarium a Consultissimo Einerto habitis eximia cum voluptate interfui, Consultissimus Jungheanus denique in regulis Iurisprudentiae ad negotia forensia applicandis ducentem se mihi praebuit. Superato deinde examine pro praxi et Candidatura, cum iam diu in animo fuisset, summos in utroque iure honores capeffere, statim examen, quod rigorosum vocant, subii. Ipsam tamen ad Doctōris gradum promotionem in annum dilaturus, patriam urbem redi, quo quidem loco commoratus, iis, quae ex lege omnibus, qui in foris Saxonie causis perorare cupiunt, specimina incumbunt, ex actis iudicialibus mecum communicatis, consiciendis operam dedi, ab eoque inde tempore, cum ob aduersam patris dilectissimi valetudinem, eo litterarum duce caruerim, sub auspiciis carissimi fratris D. Augusti Ferdinandi Hauschildi, et, quae affinitatis vinculo mihi est coniunctus, D. Friderici Alberti Schmidtii, ad summum Prouocationum Collegium Assessoris, itemque Ioannis Gottliebii Mülleri, ICI amplissimi, Fiscum Electoralem consiliis adiuuantis, is tandem euadere studui, qui ad causas in foro rite et religiose orandas, remque iudicariam in pagis iuste administrandam aptior ac doctior reperiri possem.

Postquam igitur in utroque examine Collegii nostri expectationem non adimpleuit, sed mirifice auxit, nunc idem, ut coepta perficere possit, a forensibus laboribus, quibus antea erat distentus, ad nos reuertitur, publice declaraturus, quanta in ipso sit doctrinae et iuris scientiae uertitas. Quamobrem a. d. XII. c. a. hora II da in Auditorio nostro *l. in. Cod. de Concubinis* interpretabitur, deinde in sequenti die, quippe XIIIo eiusdem mensis, Dissertationem, cui inscriptio: *Variae iuris civilis quaestiones*, Praeside Ill. et Conf. Dom. D. CHRIST. GOTTL. BIENERO, Pand. P. P. O. Supr. Curiae Prov.

et Ordinis nostri Assessor, Capituli Eccles. Cathedr. Numburg. Can. fautore et collega honoratissimo, in eodem auditorio defendet. Quo facto Summe Rev. Ill. et Conf. Dom. D. CHRIST. RAV, Cod. P. P. O. Eccles. Cathedr. Merseb. Capitularis, Acad. Decemuir, Supr. Cur. Prov. et Ordinis nostri Assessor, fautor et collega dilectissimus, ex potestate a me Procancellario rite constituto, in eum collata, Candidato supra nominato summos in iure honores, et omnia hisce coniuncta priuilegia, sola spe, quondam in nostro Collegio assidendi excepta, more maiorum tribuet.

Cui solennitati, vti *Rektor Academiae Magnificus, Celsissimus Hassae Princeps, Illustrissimi Comites, Grauissimi Vtriusque Reipublicae Proceres, Generosissimi denique ac Praenobilissimi Cives* frequentes interesse velint, ego non solum summa obseruantia et contentione rogo, verum etiam omnes ac singulos his litteris certiores facio, ea frequentia, quo illustrior futura erit, eo maiorem exinde me, et Ordinem meum, delectationem, Candidatum autem eo plus honoris capturum esse. Scr. in Acad. Lipf. a. d. VIII. April. *MDCCCLXXII.*

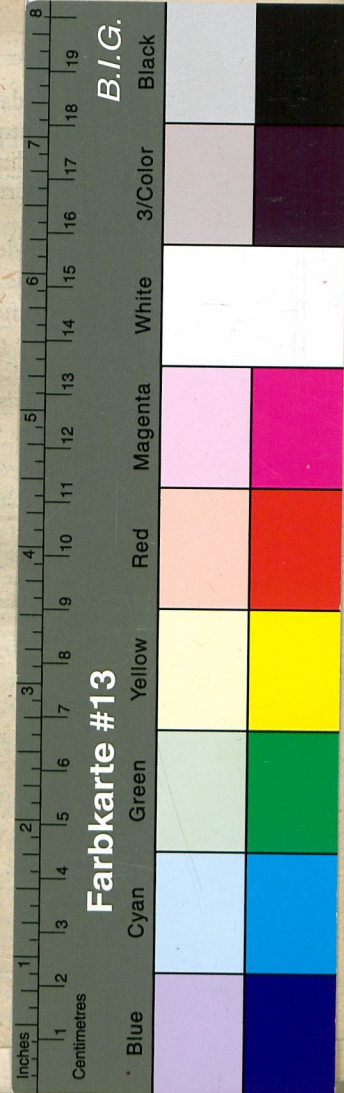

Leipzig, Diss., 1797

X 2309032

1078

1782 A.

1797, 13.

D. CHRISTIANVS GOTTLOB EINERT
FACVLTATIS IVRIDICAE ET SENATVS LIPSIENSIS ASSESSOR
H. T.
PROCANCELLARIVS
SVMMOS IVRIS PRVDENTIAE HONORES
PRAECLARISSIMO CANDIDATO
MAXIMILIANO IOSEPHO HAVSCHILDO

DRESDENSI
A. D. XIII. APRILIS MDCCCCLXXXVII
SOLENNITER TRIBVENDOS

INDICIT.

*De eo,
quod iuris est, inprimis in Saxonia, circa Immunitatem
a Tributis, quae Privilegio nititur.*

P. I.

